

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ
ОКРЕМИМИ КАТЕГОРІЯМИ ІНОЗЕМНИХ ОСІБ І МИТНІ
ПІЛЬГИ ДЛЯ ТАКИХ ОСІБ**

До глави 56 законодавець включив ряд статей, що окремо визначають порядок та умови надання митних пільг представництвам іноземних держав, міжнародних організацій, дипломатичним представництвам України, що знаходяться за кордоном.

Статтями 382–386 МК України надаються митні пільги для дипломатичних представництв іноземних держав, для глави дипломатичного представництва іноземної держави та членів дипломатичного персоналу представництва, для співробітників адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави, для консульських установ та членів їх сімей.

Згідно з статтями 387–388 МК України пільги надаються іноземним дипломатичним і консульським кур'єрам, представникам та членам делегацій іноземних держав, міжнародним організаціям в Україні.

Слід зазначити, що митні пільги — це встановлене законодавством звільнення (повне або часткове) осіб, що переміщують через митний кордон України товари або інші предмети від митних платежів (Митний кодекс України: Науково-практичний коментар / А. Т. Комзюк, О. О. Погрібний, Р. А. Калюжний та ін. — К. : Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. с. 524). Митні пільги також визначаються як встановлені на умовах взаємності або в односторонньому порядку пільги стосовно переміщуваних через митний кордон України товарів у вигляді повернення раніше сплаченого мита, звільнення від сплати мита, зниження ставки мита, встановлення квот на преференційне ввезення (вивезення) товарів.

З урахуванням міжнародної практики встановлення пільг здійснюється Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України. Митні пільги не можуть мати індивідуального характеру, тому що надаються виключно шляхом прийняття відповідного закону. Підставою для надання митних пільг може бути або належність до осіб, які мають на це право відповідно до свого статусу та в порядку, встановленому чинним законодавством (представники іноземних держав, їх співробітники та інші іноземні особи), або факт переміщення через митний кордон України товарів та інших предметів, ввезення на митну територію яких або вивезення їх за межі цієї території дозволяється законодавством України за умови несплати мита, зниження ставок мита, встановлення тарифних квот (тарифні пільги).

Щодо міжнародних договорів та угод, слід зазначити, що конституційний принцип пріоритетності їх норм серед законів, інших нормативно-правових актів України знайшов своє закріплення у частині 3 статті 1 МК України, яка передбачає, що у разі, коли міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені МК України та іншими законами України, застосовуються правила міжнародного договору України. В свою чергу, зазначимо, що міжнародний договір вважається укладеним у встановленому законом порядку, якщо держава приєдналася до нього або ратифікувала шляхом прийняття окремого відповідного Закону про ратифікацію.

До конвенцій, які загалом регулюють дані відносини, слід віднести Віденську конвенцію про дипломатичні зносини, від 18 квітня 1961 року, також положення Віденської конвенції про консульські зносини 1963 р., Віденської конвенції про представництва держав у їх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру 1975 р., Конвенції про спеціальні місії 1969 р., Конвенції про привілеї та імунітети окремих міжнародних організацій, а також двосторонні угоди про встановлення дипломатичних відносин.

Указом Президента України від 10.06.1993 р. № 198/93 затверджено Положення про дипломатичні представництва та консульські установи іноземних держав в Україні з метою забезпечення належних умов для здійснення дипломатичними представництвами та консульськими установами іноземних держав в Україні їх функцій.

Дипломатичному представництву (посольству або місії) іноземної держави в Україні, консульській установі (генеральному консульству, консульству, віце-консульству або консульському агентству) іноземної держави в Україні як органам іноземної держави, співробітникам дипломатичних представництв та працівникам консульських установ для здійснення їх функцій надаються передбачені Положенням 93 привілеї та імунітети, що визначаються відповідно до Віденської конвенції від 18 квітня 1961 року про дипломатичні зносини та Віденської конвенції від 24 квітня 1963 року про консульські зносини.

Привілеї та імунітети, передбачені цим Положенням для членів дипломатичного персоналу, поширюються на представників іноземних держав, на членів парламентських і урядових делегацій іноземних держав, які перебувають в Україну для участі в міждержавних переговорах, міжнародних конференціях і нарадах або з іншими офіційними дорученнями, а також на членів їх сімей, які їх супроводжують і не є громадянами України.

Дипломатичні привілеї та імунітети — це сукупність особливих пільгових прав і переваг, які надаються іноземним дипломатичним членам, консульським посадовим особам, їх персоналу, які користуються захистом на території держави перебування відповідно до міжнародного

права і мають дипломатичні картки, видані Міністерством закордонних справ, не є громадянами України і не проживають в Україні постійно.

Порядок переміщення товарів через митний кордон України, призначені для офіційного (службового) користування дипломатичних представництв здійснюється із звільненням від митного огляду та сплати митних платежів.

РУССКИХ Т. В.

Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
аспирантка кафедры морского и таможенного права

ИМПЛЕМЕНТАЦИЯ НОРМ «МЯГКОГО ПРАВА» ВО ВНУТРЕННЕЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО ГОСУДАРСТВА И МЕХАНИЗМЫ ПРЕОБРАЗОВАНИЯ ЭТИХ НОРМ

Помимо преобразования в обычные и договорные нормы международного права, нормы «мягкого права» могут приобретать характер правовых норм путём имплементации их во внутреннее законодательство государства. Имплементация может осуществляться как по собственной инициативе государства, так и быть одним из обязательных условий, членства в международных организациях (Крылов Н. Б. Правотворческая деятельность международных организаций. — М., 1988). Более того, эффективность «мягко-правовых» норм в сфере международных экономических отношений во многом зависит и ориентирована на имплементацию норм в национальное законодательство государств — участников. Например, Кабинет Министров Украины принял постановление 12.03.2003 г. «О введении сертификации на воз и вывоз алмазов с таможенной территории для исключения торговли сырьем со странами, где идут военные действия».

Постановление КМУ обязало министерство разработать форму сертификата для алмазов и порядок оформления их сопроводительных документов Гостаможслужбой, а также нормативов ввода в легальный оборот алмазов, поступающих на территорию государства в соответствии с сертификационной схемой Кимберлийского процесса. «Сертификат подтверждает происхождение алмазного сырья, чтобы не было теневого оборота алмазов. Создание и ведение базы данных об алмазах, которые ввозятся на таможенную территорию Украины и вывозятся с нее, возложено на Государственный гемма логический центр Министерства финансов. До нынешнего появления ювелирных алмазов в ряду товаров строгой сертификации к ним относилось горно-металлургическое сырье отнюдь не гражданского потребления: высокообогащенный уран